

N^o

37.

CZWARTEK.

13 Lutego. 1819 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Peterzburga. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Niderlandy. Angliia. Francya. Włochy. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

z Peterzburga, 13 Lutego.

W przeszłą niedzielę to jest 8 b. m. przybyła do stolicy tutejszey Xiężna JMśc Wirtemberska Antonina z córką swoią Xiężniczką Maryią i zatrzymała się w pałacu zimowey rezydencyi.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

z Sztutgardu, 31 Stycznia.

Wyszło tu w dniu 21 b. m. postanowienie Królewskie obeymniące między innem co następuje:

„Ponieważ jest wielka liczba żołnierzy, którzy dokonają w roku niniejszym lat swoiey służby, należy zatem uskutecznić nowy ciąg z 3500 osób składający się, z młodzieży urodzoney w roku 1798.“

z Frankfortu, 1 Lutego.

Izmael Gibraltar agent Baszy Egipskiego

przybył tu niedawno; a ztąd przedsięwzięje podróż do Włoch.

NIDERLANDY.

z Bruxelli, 26 Stycznia.

Jedna z gazet naszych pomieszczyła dzisiay następujący artykuł:

„Mówią powszechnie w Hadze o mających nastąpić ważnych przemianach w ministerstwie. Powiadają nawet, że podobne szczególne nastąpią w wydziale spraw wewnętrznych.“

ANGLIIA.

z Londynu, 30 Stycznia.

Między niezgadzaiaćmi się na adress podziękowania w niższym Parlamencie szczególnie odznaczał się ieden z członków nowych P. Magdonald. „W mowie Królewskiej (są jego słowa) jest wzmianka o powiększeniu przychodów Państwa. Zapewna nayożądniejszą wiadomość! Bezwąpieuia przyjemną jest rzeczą dowiedzieć się, że narod miał sposoby do zapłacenia więcej czterma milionami aniżeli w roku przeszłym. Lecz nierównie byłoby miłszem usłyszeć, że na przyszłość opłaty takowe będą zmniejszone. — Co się zaś tycze do stanu kwitnącego Wielkiego Bry-

tanii wewnątrz iey prowincyi, niemożna żadną miarą ominąć, do iakiego stopnia powiększyły się w niey przestępstwa, iak daleko posunięta jest nędza powszechna, iak wszystkie więzienia napełnione są winowaycami, i iak smutne widoki stawiają się z każdej strony przed oczyma naszymi. — Ministrowie chcą nas przekonać, że śmiało możemy polecić na nienaruszonosci traktatów, i na najbliższych stosunkach, łączących nas z mocarstwami obcemi. Lecz właśnie tu jest miejsce przypomnieć, że istotną pewnością stałości pokoju jest mądry i przezorny rząd państwa, równie iak wspaniałość prawdziwa i bezstronna sprawiedliwość względem obcych narodów, bezwzględna na słabość ich lub potęgę. Kiedy szlachetny Lord, (*Castlereagh*) który nieznanym się teraz w zgromadzeniu, wyjeżdżał na łód stały, do centrum narad i znowu powrócił ztamtąd; nikt z nas wtenczas nie pytał się co było przedmiotem iego podróży, co on tam dokonał i czego niedokonał? Najważniejsze przedmioty kongressu to jest uwolnienie Francyi od woysk obcych, rozstrzygnięte były nierównie pierwej, chociaż nie przez nas, lecz w naszym imieniu. Główny czyn którego powszechnie oczekiwano od wysokich sprzymierzeńców, zależał na obaleniu haniebnego handlu niewolnikami, lecz ten nie jest ieszcze dotychczas dokonany.

W Europie jest teraz iedno państwo, które przez mądrość swoją i umiarkowanie, potrafiło zachować równowagę i wpływ swój. Gdyby rząd Rossyjski przyjął był na siebie dalsze układy względem zniesienia handlu niewolnikami, zapewnaby w tey mierze pomyslny nastąpił skutek, iak to iuż w wielu innych dało się widzieć sprawach.

FRANCYJA.

z Paryża, 28 Stycznia.

Wszyscy Ministrowie zgromadzili się dnia wczorayszego o pierwszey z południa do pałacu Tuilleryów i złożyli radę, której dowodził Król. Ta trwała aż do czwartey z południa.

Stróż pieczęci ma się udać w dniu dzisiejszym do Izby deputowanych, w celu podania projektu o odpowiedzialności Ministrów.

Dwunastu członków z izby deputowanych było wezwanych przez stroża pieczęci do wsparcia go światłem swoim w ułożeniu projektu prawa względem wolności druku. A tak widoczną jest rzeczą, że ministerstwo ile może przyspiesza chwilę, w której Fran-

cyja będzie się cieszyć z postanowień uświęconych przez konstytucyją.

Minister Spraw Wewnętrznych rozesłał do Prefektów nowy okólnik, tyczący się wystawy płodów przemysłu Francuzkiego. W tym, między innem zawiera się co następuje:

„Możecie uważać, że postanowienie Królewskie nieograniczyło nagrod, których zapowiada rozdanie. Myśl J. K. M. jest ta, aby zachęcić albo nagrodzić, to wszystko co jest wartem pochwały. W celu dania w tey mierze nowego dowodu, Król raczył postanowić, abym oprócz Medali które wyznaczone będą w skutek raportu wielkiego Jury, ieszcze się odwołał do iego względów szczególnych względem tych rękodzielników i fabrykantów wyznaczonych do nagrody, którzy iuż takowe otrzymali na przeszłych konkursach, lub też przez nowe wydoskonalenia i ważne odkrycia uczynili krok znaczny w przemysle narodowym, i zasługują na szczególne J. K. M. względy. Król JMśc upoważnił mnie do proszenia dla takich ozdoby legii honorowej i zaszczytu stawienia ich przed Jego osobą.“

Xiążę Glocesterski wyjechał dnia wczorayszego do Fontenebleau z Xiążęciem JMścią *Talleyrand*. a jutro ma tu znowu powrócić.

Dzisiaj ma być zgromadzenie Jeneralne banku Francuzkiego dla wysłuchania rocznego raportu i dowiedzenia się o skutkach operacyi dwóch ostatnich kwartałów 1818 roku.

Xiężna *Bassano* znayduje się od czterech dni w Paryżu, przyjechała tu w zamiarze proszenia przebaczenia i powrócenia męża swojego.

Pan *Aimé*, Xięgarz Paryzki otrzymał list z Nowego-Yorku pod datą 24 Grudnia 1818 roku, którego następujący wyciąg mielibyśmy:

„Osada *Champ d'Asyle* pod dowództwem braci *Lallemant* iest zniesiona; Jest ona założoną na ziemi, o którą się domagaia Amerykanie i Hiszpani; Poseł Hiszpański odstąpił iey stanom ziednoczonym, zapewna pod pozorem wywołania z tamtąd Francuzów, co i nastąpiło. Wszyscy wyszli z tamtąd i szukać musieli innego sposobu do życia.“

„Za tem, osada w *Tombeckec* poczyna wzrastać; dystrybucya dokonana została i numerowana; każdy wie gdzie ma swoją własność; wielu Francuzów tam się udaie z rozmaitych miejsc a naybardziej z Nowego-Yorku i Filadelfii.

„Pan *Lefebre-Desnouettes* Jenerał, iest teraz

na kongressie; ma tam otrzymać moc, do urzędzenia dla tej nowej osady wiele ważnych rzeczy, i stanowienia ostatecznie co do niektórych pretensyi czterech kommisarzy zatrudniających się podziałem.

»Ta osada położoną jest na ziemi w Alabamie, i czyni kraj oddzielny, nazwany Marengo, połączający rozmaite części ziemi, z których niektóre już są należycie uprawne. Są już nowe karty kraju Marengo, a szczególnie jedna Tombeckbee. Zbior całej tych kart kosztuje 7 dolarów. Miasto nazwane Aigleville będzie podzielone na ulice i place, którym nadadzą imiona miejsc, gdzie śmy odnieśli znakomite zwycięstwa.«

W Ł O C H Y.

z Rzymu, 19 Stycznia.

Wiadomość pomieszczona w wielu pismach zagranicznych o mającem nastąpić związku małżeńskim Arcy Xiążęcia Palatyna z Xiężniczką Wirtemberską Pauliną, córką Xiążęcia s. p. Ludwika, ogłoszona tu za bezdowodną.

Donoszą z Palermy pod datą 1 Stycznia, że aresztowano tam przed kilku dniami kilka osób, których mają za należących do Sekty Węglarzy. Najznakomitszy z tych aresztowanych jest ubogi poeta.

R O Z M A I T O Ś C I.

Zwyczaje Angielskie.

(Z tygodnika literackiego P. Kocebu.)

Angielskie słowo »pledge« oznacza, rękojmię, czyli bezpieczeństwo. Początek wyrazu: »I'll pledge you« (biorę W. Pana za rękojmię wywodzą z owych czasów, gdzie Dunczykowie panowali nad Anglią. Pod tymi bowiem dzikimi zwycięzcami miało się często wydarzać, że krajowców, podczas gdy pili, pugiinałami przeszywano. Jeżeli który Anglik ważył się pić w obecności Duńczyka, nie otrzymawszy od niego wyraźnego pozwolenia na to, tedy takowy brak uszanowania natychmiast karano śmiercią. To okrucieństwo przerażało Anglików trwogą tak wielką, że nawet i wtedy, gdy ich rzeczywistość do picia wzywano, pierwey pić nie śmieli, dopóki im jeden z obecnych nie dał rękojmi (Pledge). Ten trzymał naowczas goły pałasz do góry podniesiony, czuwając nad bezpieczeństwem piącego, dopóki ten szklankę przy ustach trzymał. W samej rze-

czy piący, podczas gdy pić nie zdolnym jest wcale, aby się sam bronił; i dla tego to wówi Theakespear w swoim *Tymonie Ateńskim*. »Gdybym był wielkim Panem, obawiałbym się pić przy stole; wszyscy Mężowie znakomici chcą pić powinni by uzbroić pierwey swe szyje w żelazne obrączki, aby im gardła nie poderznięto.« Taki więc jest początek zwyczaju, który pod imieniem »Pledging« ieszcze po dziś dzień zachowuje się między pospolstwem Angielskim, osobliwie w północnych okolicach, gdzie Duńczykowie najdłużey panowali. Niektórzy Autorowie twierdzą jednakowoż, że zwyczaj ten pochodzi od śmierci młodego Króla Edwarda Męczennika, którego jego macocha Elfryda właśnie gdy pił, sztyłem zgładzić każała. Z resztą oddawali się Duńczykowie pijaństwu w takim stopniu, że Król Edgar, z dorady Dunstana, Arcybiskupa Canterburskiego, w każdej wsi tylko pojedney szynkowni dozwolił, wszystkie zaś inne pozosił. Nado rozporządził, aby w kielichach drewnianych, iakich za owych czasów do picia używano; w wyznaczonych odległościach powbiiano gwoździe lub szpilki, i aby najsurowiey karano każdego, któryby za jednym pociągnięciem wypił więcej nad owe znaki. Atoli zamiast wstrzymania tym sposobem opilstwa gorującego, sprawiło to rozporządzenie raczy wcale przeciwny skutek; dodało albowiem powód do gry Pindringing zwanej, w której każdy wypić musiał ściśle do szpilki wbitey wewnątrz kielicha. Gra zaś takowa wymagała bardzo wielkiego ćwiczenia się, i zrzadzała przeto opilstwa tak bezmiérne, że Rząd przez osobną Xiężom imichom i innym duchownym owego czasu, dalszego wypięcia do szpilki wyraźnie zakazać musiał.

Spełnienia za zdrowia. Dawniey spełniano w Anglii za zdrowie iakowey osoby w sposob następujący. Kto za zdrowie iakowey osoby spełnienie zaczynał, nappierwey zdejmował kapelus, brał potem pełny kielich do ręki, i prosił o głos z miną poważną i uroczystą, skoro więc nastąpiło powszechne milczenie, wymieniał iedną z osób obecnych, za której zdrowie spełniać się miało. Na to ofiarował się inny za obrońcę piącego, a tym końcem podobnież zdejmował kapelus i niskiej czynił ukłony. Uyrzawszy tego sekundanta w gotowości, wychylał piący swoy kielich, przewracał go dnem do góry, i dzwonił weń palcami. Potem napełniano

kielich na nowo, a wszyscy obecni spełniali go kolejno tym samym sposobem, przyczem każdy z nich miewał osobnego zaręczyciela (pledger). W dziele pod tytułem: *„Trucizna Angielska“* mówi Tomasz Yourg między innymi: »Widywałem, że na kolanach spełniano za zdrowie niektórych kobiet zepsutych, a nawet za zdrowie wszystkich nierządnic na Świecie; a przynaję to z własnym wstydem moim, sam bowiem bywałem na takich ucztach (saturnaliach. W Anglii nieposiada męszczyzna żadnego wychowania, jeżeli nie umie wypróżnić puhar tak by ani kropla na paznogieć niespała; i jeżeli tego bez końca i bez miary czynić nie potrafi.« W Anglii są osobne szkoly, w których dają nauki w sztuce spełnienia; w kraiu więc tamedcznym opilstwo liczy się do kunsztów wyzwolonych; jest tam atoli ieszcze jeden gatunek picia, którego milczeniem pominąć nie można, ponieważ uzupełnia dowód tey narodowej przywary. Jest to picie, foramugle zwane. Usiada przy tem sześć osob, około stołu zastawionego pełnemi flaszkami. Najpierwsza z osób bierze do rąk kielich, zawierający ściśle pół flaszki i wychyla go; druga osoba wypija dwa takich kielichów, trzecia, 3, czwarta, 4, piąta, 5, a szosta, 6. Na to zaczyna znówu pierwszy z pijących i wychyla siedm kielichów, drugi ośm, i tą koleją idzie się daley, tak, że osoba następująca wypróżnia o jeden kielich więcej niż iey poprzednik. Ta mała rozrywka w cale osobliwego rodzaju trwa tak długo, dopóki każdy z sześciu athletów nie odbędzie potrójney kolei, dopóki więc według dokładnego obrachowania pierwszy pijący 21, a szosty 36 kielichów czyli półflaszków nie spełni. — P. Kocebue, który ten artykuł wyięty z Panorama Angielskiego Pana Karola Malo umieścił w swoim Tygodniku literackim, czyni tu uwagę następującą: »Może my przecież w Niemczech prawdziwie bardzo być kontentymi, że o tey niemierności ledwie już mamy iakie poięcie, i w ięzyku naszym wcale żadnego nieposiadamy słowe, iakimby nędzua tę rozrywkę wyrazić można. W zachwalonych wiekach srednich, lepiej w prawdzie i u nas znano się na piciu a nasi wielbiciele starożytności Niemieckich, jeżeli zechcą być rozważnymi, będą prze-

cież i ten barbaczyński zwyczaj zachwalać iako chwalebny.

Toasty. Rzymianie i Grecy mieli, iak wiadomo, ten zwyczaj, że podczas uczt swoich nietylko Bogom ofiarowali libacyie, lecz przez wdzięczność także za zdrowie przyjaciół i dobrodzieiów swoich. Grzeczni Rzymianie wychylali za zdrowie piękności swoich często kroć tyleż kielichów, ile w imieniu onychże znajdowało się głosek. Anglicy nie wdają się wprawdzie w ten rodzaj grzeczności; wszelako są wielkimi przyjaciółami toastów. Przytem iest formuła starożytna taka: »Giveus a Łady to toast! (Proszę mi wymienić Damę za której zdrowie toasty spełniać możemy) spełniają się zaś u nich toasty za zdrowie osoby iakowej, sposobem dwoiakim; to iest puhar obchodzi porządkiem, albo nie w porządku porządkiem, gdy tenże sam puhar obchodzi między wszystkimi obecnymi tą samą koleją iak siedzą, a przyczem nikt niemoże pić przędzey, dopóki nań kolej nie przyydzie, nie wporządku zaś, gdy się nie zważa na kolej obecnych; lecz gdzie osoba która za zdrowie iakowe toast zaczyna, komukolwiek bądź z obecnych kielich podaje, gdy iey odpowiedział.

Słowo »toast« ma zresztą w ięzyku Angielskim dwa różniące się znaczenia, raz bowiem oznacza coś pieczystego, drugi raz piękność którą się wielbi. Co się tycze tego dwoiakiego znaczenia rozpowiadają anekdotę dosyć szczególniejszą, którą wywodzą ieszcze od czasów panowania Karola IIgo. Pewna Dama słynąca podówczas z piękności swojej, przyjechała do Bathu, a podczas, gdy dnia pewnego siedziała w kąpeli, wpadło na myśl jednemu z niezliczonych iey wielbicieli, że nabrał pełną szlankę wody, w której się kąpała, i wypił ją w obliczu wszystkich osób. Jeden z obecnych temu, człowiek wesoły, zawołał na to: »Ja z moiey strony wolałbym raczey cały wskoczyć do wanny; nie tyle bowiem zaymuie mię podlewa, iak toast« (pieczyste, czyli sama piękność). Od tego dosyć niestosownego konceptu twierdzą Anglicy, że pochodzi nazwisko toast, które ieszcze podziś dzień dają Damóm, za których zdrowie spełniają.

W P E T E R Z B U R G U

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.